

ENERGETICKÉ POLE ČLOVEKA

Hudáková Z.

Fakulta zdravotníctva KU v Ružomberku,
pracovisko Poprad

Abstrakt

Na ceste k zdraviu a vnútornej harmónii potrebujeme vedieť o sebe čo najviac. Filozofia východných kultúr nám ponúka zaujímavú a inšpirujúcu cestu sebapoznania. Základom je predstava, že celá príroda je ovládaná zákonitosťami vesmíru. Tisícročiami overené liečebné a relaxačné metódy z východu vychádzajú z toho, že človek nie je len fyzické telo, ale súčasťou každej ľudskej bytosti je životná energia - zložitá energetická sústava, bez ktorej by fyzické telo nemohlo existovať. Z dejín filozofie poznáme rozdielne postoje ku vzťahu tela a duše, ktoré ovplyvňujú aj dnešné myslenie.

Kľúčové slová: Energetické pole. Energetická sústava. Aura. Zdravie. Farby.

Abstract

On the road to health and inner harmony we need to know about them as much as possible. Philosophy Eastern cultures offered interest and inspiring way Self. The core is the idea that all nature is controlled by laws of space. Millennium validated therapeutic and relaxation methods of the East based on the fact that man is not only the physical body, but each human being is the life energy - complex power system, without which the physical body could not exist. From the history of philosophy we find different approaches to the relationship of body and soul, which also affects the current thinking.

Keywords: Power pole. Power system. Aura. Health. Colors.

Energetické vyžarovanie (energetické vibračné pole) človeka, rastlín, zvierat aj nerastov sa nazýva aura. U človeka zrkadlí vlastnosti, charakter, zdravotný stav, duševný vývoj a duchovnú podstatu človeka. Naša planéta Zem, otáčajúc sa okolo svojej osi, produkuje neobyčajne silnú energiu, ktorá vyžaruje zo stredu planéty smerom von a je súčasťou všetkého, čo je na Zemi.

Energetickú sústavu tvoria štyri energetické polia, z ktorých každé má svoju vibračnú frekvenciu od najnižšej prislúchajúcej éterickému poľu až po najvyššiu frekvenciu duchovného poľa. Vyžarovanie energie je vlastné každému živému organizmu. Energetické polia predstavujú energetický obal nášho fyzického tela - je to energia, ktorou je prešúpené celé telo a ktorá vyžaruje okolo nás.

Éterické pole predstavuje energetického dvojníka fyzického tela. Jeho úlohou je zásobovať energiou fyzické telo, starať sa o životnú rovnováhu v telesných bunkách. V éterickom poli sa prejavujú

ochorenia skôr, ako na fyzickom tele, možno ich rozpoznať a liečiť už na tejto úrovni.

Emocionálne pole je nositeľom našich citov, emócií a charakterových vlastností. Najviac ovplyvňuje náš pohľad na život a životné situácie. Môžu tu byť uložené pozitívne emócie lásky, oddanosti a radosti, ale aj všetky neuvolnené emócie, vedomé aj nevedomé obavy, zloba, pocity osamelosti, odmietania, nedostatok sebadôvery.

Mentálne pole je nositeľom našich myšlienok, predstav, racionálnych a intuitívnych poznatkov. Tu vznikajú naše myšlienky týkajúce sa zdravia, blahobytu a významu všetkého, čo sa okolo nás deje. A naše zdravie, šťastie, spokojnosť, úspešnosť a celkový pohľad na život závisia od toho, či sú naše myšlienky pozitívne - alebo negatívne.

Duchovné pole nám umožňuje poznať zdroj a cieľ nášho bytia a pochopiť skutočný zmysel nášho života. Ak sa otvoríme jeho vibráciám, náš život získa celkom novú kvalitu. Náš život bude vyjadrením múdrosti, sily, blaženosti a lásky.

Monistické pojmá tvrdí, že telo a duša sú len rôznymi formami vyjadrenia bytia jednej a tej istej skutočnosti (Spinoza). Z materialistického pohľadu je pritom duša len produktom hmoty. Z duchovného hľadiska je hmota len formou prejavu duchovna (2).

Dualistické pojmá vychádza z toho, že telo a duša sú svojou podstatou odlišné (Descartes, Lotze) a buď na seba vzájomne pôsobia, alebo sa nachádzajú v psychofyzickom paralelizme (rovnaký chod ako u dvoch hodín na základe Bohom stanovenej harmónie – Leibnitz) (2).

V náboženských a filozofických náukách ranných spoločností prevládajú koncepcie jednoty prírody, spoločnosti a ľudského organizmu (4). Platón (427-347 pr. Kr.) bol nositeľom prvej skutočnej idealistickej filozofie v dejinách európskeho myslenia (3). Hmota v nej je podľa Platóna druhoradá. Podobné názory mal Hippokrates (460-377 pr. Kr.), ktorý chcel, aby každý lekár poznal „celú prírodu“, aby poznal jej zákony skôr, než začne liečiť pacienta. Známa je jeho prísaha, ktorá je platná dodnes a tvorí základ lekárskej etiky. Zdôraznil, že choroba zahŕňa ako telo, tak dušu človeka a že je dôležité vedieť, aký človek (jeho psychické vlastnosti) chorobu má, než aký druh choroby má.

V 12. stor. bola napr. Hildegarda von Bingen výraznou osobnosťou, vo svojej knihe „Cause et curae“ pojednáva o príčinách a príznakoch choroby a o celkovom liečebnom pôsobení na telo a dušu. Jej myšlienky boli oživené koncom 20. stor. vo forme tzv. súbornej medicíny, ktorá je postavená na etikoterapii, muzikoterapii, dietoterapii, fytooterapii, flóry, fauny, meditácii a správneho spôsobu života (5).

V 17. stor. sa začali tvoriť základy moderného prírodovedeckého poznania. 18. stor. je storočím osvietenia, Franz Mesmer bol presvedčený, že sila podobná magnetizmu sídli v ľudskom tele. V 19.

stor. sa začína uplatňovať v liečbe psychológia, psychosomatická výchova ľudí a liečiva sila prírody. Boli položené základy homeopatie (5). V 20. stor. dochádza k prudkému rozvoju lekárskej vedy. Nastupuje moderná technika, ale i chemoterapia. Koncom storočia sa objavuje zvýšená tendencia používať prírodné liečiva a tiež alternatívna medicína. Začína sa hovoriť o zmene myslenia ako o jednom predpoklade, ktoré vedú ku zmene myslenia človeka v starostlivosti o svoje zdravie.

Energetické vyžarovanie u človeka sa nazýva aura. V lekárskej terminológii sa výraz aura používa aj pre javy, ktoré pacienti vnímajú pred záchvatom migrény, alebo epilepsie. Sú to zmyslové vnemy, ktoré nemajú pôvod v okolí, ale v nervovej sústave chorého (7). V tomto článku budeme používať aura v zmysle energetického vyžarovania.

Aura má rôzne farby, ktoré sa môžu vzájomne prelínať, ako aj jej veľkosť a samotná forma, ktorá zobrazuje celkový stav ducha a tela. Aura je u každého človeka jedinečná a na obrazoch svätcov ako svätožiariu ju zachytili už dávni maliari.

U človeka sa viditeľná hranica aury pohybuje niekedy až do vzdialenosti šiestich metrov od fyzického tela. Vlastnú auru tvoria jednotlivé vrstvy. Rolu hrá nielen veľkosť a farba aury, ale aj tvar a to, či sa jedna o ľavú alebo pravú stranu. Pravá strana charakterizuje mužskú – aktívnu, extrovertnú kvalitu a ľavá strana charakterizuje ženskú – pasívnu, introvertnú kvalitu. Veľký význam z hľadiska interpretácie snímky aury má tiež šírka a výška, ako i povaha jednotlivých farieb v nej. Svetlé a jasné odtiene znamenajú pozitívne energie, tmavé a rozmazané svedčia o prítomnosti negatívnych síl, či chorôb.

Význam farieb v aure

Aura dojíati je **zlatobiela**. S pribúdajúcim vekom sa farby menia, farebnosť neovplyvňujú len choroby, ale aj stav mysle a charakter človeka (1).

Červená farba vyjadruje vitalitu, silu vôle a snahu presadiť sa. Je v nej energičnosť a v závislosti od odtieňa z jednej strany otvorenosť, radosť zo života, ale aj hnev, zloba, vyzývavosť, až agresivita. Pokiaľ nie je v červenej farbe iná farba, poukazuje to na dominanciu, egocentrizmus, pripútanosť k hmote a sex. Červená farba so žltým odtieňom znamená nekontrolovateľné emócie a prania, svetločervená nervozitu, jasne červená vitalitu, štedrosť a materiálne bohatstvo.

Ružová farba vyjadruje synovskú lásku, lásku k domovu, podobná je aj červená prechádzajúca do ružovej, ktorá je symbolom šťastia a nehy.

Oranžová farba vypovedá o pripravenosti prijať, odvahe vpúšťať nové a realizovať to v živote. Je výrazom tvorivosti človeka, ale zároveň aj individualizácie. Ľudia s oranžovou farbou nechcú meniť len veci okolo seba, ale aj v sebe. Je to farba

umelcov. Kalné odtiene poukazujú na zahľadenie sa do seba, sebeckosť, závisť, úzkostlivosť, alebo pýchu. Oranžová s kaki zelenou poukazuje na hádavosť.

Fialová naznačuje vznešené duševné ideály a silu. Ak má nádych levandule, ide o človeka s vitalitou na vysokej duchovnej úrovni. Orgánová farba označuje človeka súcitným, nesebeckým.

Žltá farba čím je svetlejšia, tým viac to nasvedčuje o nesebeckých myšlienkach. Čistá svetlo žltá charakterizuje vyššiu duchovnú úroveň. Čím je žltá tmavšia, tým viac poukazuje na logiku rozumu, racionalitu, ktorá sa viac dotýka fyzickej roviny bytia. Ak je žltá mdlá, znamená intelekt svetскеj povahy, jasná žltá do zlata znamená rozvoj duševných síl. Zakalená žltá vypovedá o lakomstve, sebecke a prefíkanosti.

Modrá je farbou vnútorného pokoja, vyrovnanosti a hlbkej lásky. Jasné odtiene modrej – až blankytné modrej farby vypovedajú, že človek sa nechá viesť svojou intuíciou a dôveruje tomu vedeniu. Vypovedá o trpezlivosti, vyrovnanosti, pocite istoty cez sebavedomie. Naopak zahmlené, obláčikovité, sivomodré či špinavé tmavé odtiene poukazujú na neistotu, sebeckú vieru, náboženský fanatizmus a ovplyvniteľnosť zvonku. Dotýčný potrebuje mať istotu, či ho pri práci nič nezaskočí. Takže ľudia s tmavomodrou sa nadchnú pre určitú vec, ale pri dokončovaní ich elán ochabne.

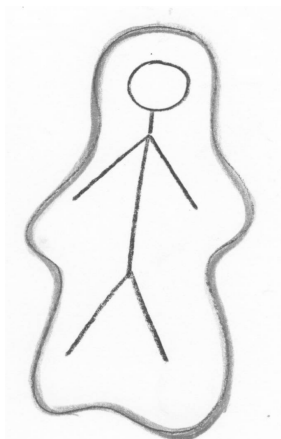
Zelená je farbou srdca. Čistá smaragdová zelená znamená schopnosť pomáhať iným. Vzťahuje sa k prirodzenosti a prispôsobivosti. Ľudia s touto farbou aury sú mierumilovní, prežívajú harmóniu s prírodou. Naopak kalné, nečisté odtiene poukazujú na klamstvo, chytráctvo, neúprimnosť, zradu. Jasné zelené odtiene poukazujú na toleranciu a citovú otvorenosť. Ak má zelená hnedý nádych, jedná sa o žiarlivosť.

Hnedá je farba bankárov, priemyselníkov, často je spojená s chorobou. Pokiaľ ide o povahu, označuje lakomstvo, nízke materiálne pudy. Ak je zlatohnedá, ide o usilovného človeka, organizátora, ktorý má metodické vlohy.

Čierna je negatívna, je to negácia života.

Sivá je podobne ako čierna negatívna, znamená ťažkopádnosť, nedostatok vitality. Ak je tmavá, ide o strach, zmätok, hlúposť, nezáujem, morbiditu, nespôľahlivosť a sklony k podvodom (1).

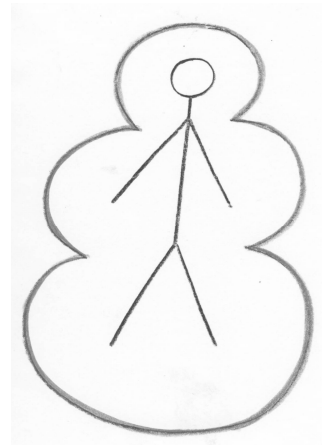
Odtieňov farieb a ich kombinácii je veľmi veľa, ich vyhodnotenie vyžaduje veľkú skúsenosť. Pokiaľ ide o kreslenie aury, každý autor má iný spôsob kreslenia a preto je vhodné, aby kresbu vyhodnotil sám. Ako ukážku uvádzame kresby E. Suttnerovej (2006), ktorá ju kreslí týmto spôsobom (6):

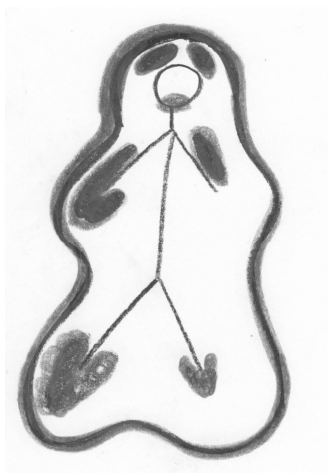
Obr.1 Aura harmonického človeka

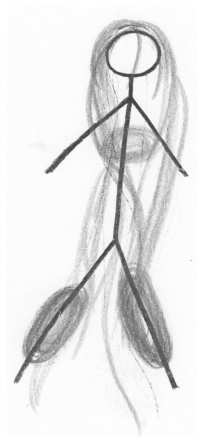
Obr.2 Aura oslabeného človeka

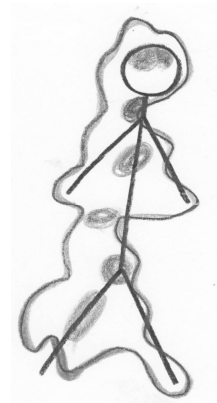
Obr.3 Aura človeka
s nadpriemernou energiou

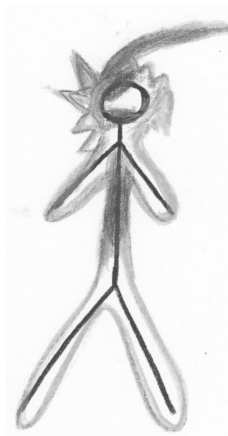
Obr.4 Aura arogantného človeka

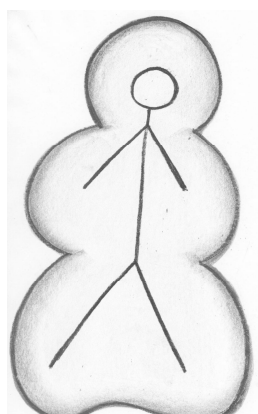
Obr.5 Aura človeka s pocitom krivdy,
sebaľútosti

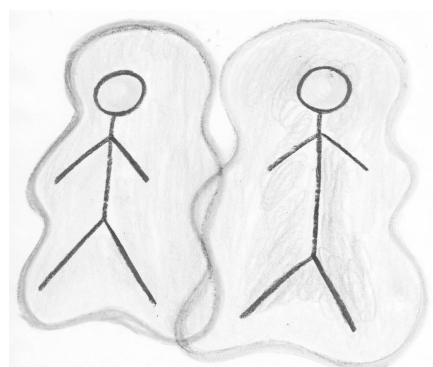
Obr. 6 Aura strachu

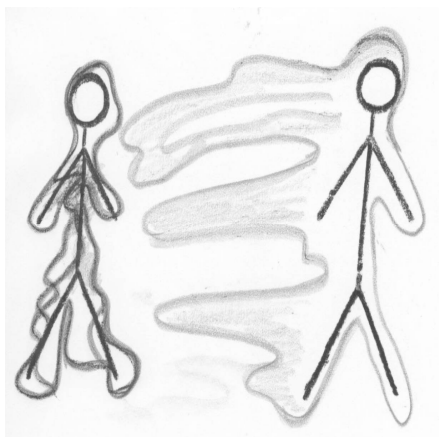
Obr.7 Aura závidi

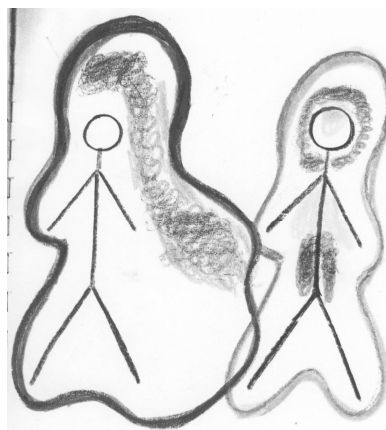
Obr.8 Aura pravdovravného človeka
so súcitom, spravodlivosťou

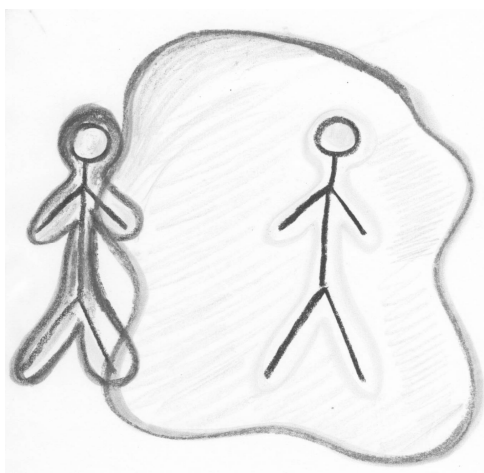
Obr. 9 Vzájomné pôsobenie pozitívne
naladených ľudí

Obr.10 Pôsobenie negatívnej myšlienky na ďalšieho negatívne naladeného človeka

Obr.11 Pôsobenie arogantného človeka – arogancia je silnejšia

Obr.12 Pôsobenie lásky na arogantného človeka – láska je silnejšia

(Kresby sú použité so súhlasom autorky.)

Záver

Poznanie duchovných príčin chorôb býva často pre pacienta tým správnym poznaním. Toto poznanie by nemalo oslabovať spoluprácu medzi pacientom a lekárom, ale práve naopak, posilňovať ju a pomáhať pri liečbe konkrétneho ochorenia. Tieto nové postupy pri liečbe chorých si pomaly osvojuje aj naše zdravotníctvo a záleží na tom, ako rýchlo si ich osvojí.

Literatúra

1. ANDREWS T. *Barvy léči*. Praha: Edícia Vědma, 2001. ISBN 80-240-1968-X.
2. FELDMANN H. *Kompendium lékařské psychologie*. Praha: Victoria Publishing, 1999.
3. COAN R.W. *Optimální osobnost a duševní zdraví: Hrdina, umělec, mudrc nebo světec?* Praha: Grada Publishing, 1999.
4. ČECH V. Poradenství v oblasti psychosomatické medicíny. In *Psychosomatika/behaviorální medicína dnes*. XI. Česko-slovenská konference psychosomatické a behaviorální medicíny. Plzeň, 24.-26.9.1998. Vydavatel: neuvedený
5. KAMENÍKOVÁ L., KOLUMPKOVÁ E. Léky, léčení, vývoj poznatků v období 17.-20. století. *Časopis Kruh*, 2003, č.4.
6. SUTTNEROVÁ, E. *Automatická kresba ARTRELAX*. Plzeň: Vydavatel Nava, 2006. ISBN 80-7211-225-2.
7. VOKURKA M., HUGO J. a kol. *Velký lékařský slovník*. Štvrté vydanie. Praha: Maxdorf, 2005. ISBN 80-7345-058-5.